

Persbericht

ceramicarpet

Aline Bouvy
Wang Du
Mekhitar Garabedian
Larissa Lockshin
Zoë Paul
Tessa Perutz
Ry Rocklen

33 rue de la Concorde

29.04 - 5.06.2021

Opening

Donderdag 29.04.2021
van 18 tot 21u

ceramicarpet

Baronian Xippas groepeerd onder de veelzeggende titel van deze tentoonstelling een selectie van zeven kunstenaars. Hoewel deze verschillende nationaliteiten hebben, zijn ze hier toch bij elkaar gezet omdat ze eenzelfde verlangen delen: op een ambachtelijke manier met materialen werken. Er springen in hun oeuvre meteen twee mediums in het oog: keramiek en tapijtwerk. Het neologisme *ceramicarpet* kwam er na een groepstentoonstelling.

Deze technieken beroemen zich allebei op voorouderlijke ambachten, maar daar houdt de vergelijking op: het zachte en blinkende oppervlak van het glazuur waarmee in de keramiek wordt gewerkt, contrasteert met het wollige, soepele gevoel van het tapijtwerk. Tussen de werken ontstaat een dialoog van tegenstelling, maar ook van aanvulling.

Tapijtwerk en keramiek werden lange tijd alleen geassocieerd met de huiselijke ruimte en met decoratieve kunst. Dankzij hedendaagse kunstenaars die hun weef- en keramiektechnieken voortdurend bijschaven, werpen ze nu heel langzaam die vooroordelen van zich af.

Aan de ene kant is er iets dubbel aan de nieuwe wandtapijten: beeld en sculptuur, visuele drang – het plezier om de ander te vangen door zijn blik – en tactiel plezier, maar ook oud en nieuw, vroeger en nu. Anderzijds kunnen we de opleving van keramiek verklaren door het onverwachte en unieke van het materiaal, maar ook door het onvoorziene aspect van de techniek. Keramiek moet leven. Er zit een soort van aanwezigheid in die marmer of brons niet hebben.

De hier gegroepede kunstenaars werken niet alleen met deze twee technieken. Meestal gaat het slechts om een randactiviteit. Hun werken die in *ceramicarpet* te zien zijn, staan voor een terugkeer naar het leven, naar handenarbeid, een dringende behoefte aan bescheidenheid en schroom.

Het werk van Ry Rocklen (VS) bestaat uit dagelijkse voorwerpen die de gewone activiteiten van het leven naar voren brengen. Aan de hand van zijn techniek creëert hij een paradoxale relatie tussen gebruiksvoorwerpen en het kostbare aspect dat hij hun geeft. Een strandbal, een televisie of een pizzapunt worden waardevolle, kostbare sculpturen. Dankzij het gebruik van keramiek krijgen gebruiksvoorwerpen een soort waardigheid die hen tijdloos maakt.

In elk van haar werken is duidelijk de hand van Larissa Lockshin (CA) te zien. Ze kiest doelbewust voor materialen waarvan ze de grenzen kan verleggen. Ze wil bestaande associaties, categorieën, definities en talen die bij kunst en schilderkunst horen, in vraag stellen. Lockshin legt de nadruk eerder op het voorwerp dan op de inhoud van het beeld. Door op haar keramiek dieren in de natuur voor te stellen of te kiezen voor gebruiksvoorwerpen zoals bowlingkegels, neemt ze ons mee naar een soort zorgeloosheid en laat ze ons op een moderne manier kijken naar het medium.

De Britse kunstenares Zoë Paul gebruikt verschillende technieken en tijdloze materialen, zoals keramiek, brons, textiel en tekeningen. Haar oeuvre stelt onze relatie met traditie en ambacht in vraag, maar ook hoe wij in dit digitale tijdperk kijken naar collectiviteit en de huiselijke ruimte. Haar reeks keramieken vazen *Hospitalfield Pot* doet denken aan lichaamsdelen in een wankel evenwicht. Om dit te bereiken rekte Paul stukken klei zo ver uit dat ze braken en in stukken vielen, om de scherven vervolgens te verwerken tot menselijke lichamen. Werken met klei is volgens de kunstenares driedimensionaal tekenen. Het geeft ons de kans de ruimte via ons lichaam te verkennen. De esthetische ontdekkingstocht van Aline Bouvy (LU) langs een aantal technieken, waaronder keramiek, vertrekt altijd vanuit eenzelfde startpunt: taboes en dan vooral die rond het lichaam. Vrijheid en het afwijzen van fatsoen liggen aan de basis van haar werk, dat niet zozeer wil provoceren, maar wel verlangen levendig en transgressief naar voren wil brengen. Onder een kitscherig en onbetamelijk laagje laat het werk van Aline Bouvy een reeks min of meer onwelvoeglijke figuurtjes zien, die brutaal heen en weer lopen tussen verlangen en afkeer.

De met keramieken kralen geborduurde drapering van Tessa Perutz (VS) is de perfecte voorstelling van het universum van deze Amerikaanse kunstenares. Haar oeuvre is als een psychologisch landschap en getuigt van een spontane zoektocht, ingegeven met anekdotes, haastige krabbels en existentiële overpeinzingen. Het werk van Tessa Perutz krijgt vorm door een proces van conceptualisatie en intuïtie die elkaar overlappen en op een organische manier beïnvloeden. Voor *ceramicarpet* experimenteerde Tessa Perutz met keramiek waarin ze zich bekwaamde. Ze brengt een reliëflandschap van kralen die ze met elkaar combineert.

Het werk van Mekhitar Garabedian, een kunstenaar met Armeense roots, is opgebouwd rond herinneringen, identiteit en geschiedenis, thema's die als onoplosbare dilemma's worden beschouwd. Hij kiest voor een waaier van mediums, waaronder tapijtwerk. Een groot deel van zijn oeuvre is geïnspireerd op zijn eigen ervaringen als immigrant en verwerkt humor en poëtische kwaliteiten die hij vindt in taal, cultuur en geschiedenis. Voor zijn werk baseert hij zich vaak op teksten en verkent de manier waarop taal en linguïstische structuren onze plaats in de wereld bepalen. Garabedian pendelt tussen Armeens, Arabisch, Nederlands, Frans en Engels en laat ons daarmee zien hoe taal een sleutelrol speelt in het uitbouwen van een identiteit. In die geest maakte hij het tapijt waarop hij de letters van het Armeense alfabet weefde.

Wang Du (CN) verwerkt de onophoudelijke stroom van informatie die de media dagelijks op ons afvuren. Het resultaat is iets wat hij een 'post-realiteit' noemt, waarin de grens tussen de echte wereld en de wereld die de media ons willen laten zien, vervaagt. Beelden uit de westerse media (vooral Franse en Amerikaanse) of van sociale netwerken zijn niet alleen een inspiratie, maar ook de hoofddrager van zijn creaties. Dit wandtapijt is een driedimensionale reproductie van een abonnementsstrookje dat hij uit een psychologietijdschrift haalde.

Psychologie en herinneringen, maar ook het dagelijkse leven zijn thema's die deze kunstenaars binden. In *ceramicarpet* is het object sterker dan het beeld: het gebruikte medium – keramiek of tapijtwerk – staat vaak haaks op wat wordt afgebeeld. Door zich deze mediums toe te eigenen creëren de kunstenaars een nieuwe, heel eigen taal die ambachtelijke tradities en artistieke innovatie met elkaar verbinden.